

An abstract painting featuring a hand in the foreground, rendered in shades of blue, green, and white. In the background, a face is visible, also in similar tones. The overall style is expressive and gestural, with visible brushstrokes and some handwritten text in the lower left corner.

PRO
TEMPORE
roman turcel

OBRAZY / OBJEKTY / INŠTALÁCIE

VÝSTAVA K ŽIVOTNÉMU JUBILEU (50) AUTORA

www.romanturcel.art

Výstavy / exhibitions:

- 2024 – Prievidza, Bojnice, PRO TEMPORE – autorská výstava k životnému jubileu autora (50)
- 2024 – Levice, Slovensko, SALÓN – AD REVIDENDUM, ZVUZS
- 2024 – London - Athens, ART ON LOOP – digital art show
- 2023 – Prievidza – Prievidza, Slovensko, 11. Výtvarná Prievidza
- 2023 – Dunajská Streda, Slovensko, SALÓN – AD REVIDENDUM, ZVUZS
- 2023 – Prague – Collage in the garden of Villa Rothmayer – international exhibition of collageists, CZ
- 2023 – Trnava, Slovensko, SALÓN – AD REVIDENDUM, ZVUZS
- 2022 – Prievidza – Prievidza, Slovensko, 10. Výtvarná Prievidza
- 2022 – Praha – „69“ – autorská výstava, Slovenský dom v Prahe, Česká republika
- 2022 – Praha – OFF THE WAL – international StreetArt fest, Česká republika
- 2022 – Brno – MoUCHY na víně, Česká republika
- 2022 – Prievidza – VYZNANIE, Galéria Jablň, Slovensko
- 2021 – Ateliér – ODKAZY V ČÍSLACH
- 2021 – Prague – DOTek_o – sculpture from used cans
- 2021 – Prague – Collage in the garden of Villa Rothmayer – international exhibition of collageists
- 2021 – Trnava, Slovensko, SALÓN – REVENANCIE, ZVUZS
- 2021 – Tavole, Taliansko, MoUCHY - self-portraits
- 2021 – artVIRTUAL.aRT, Internet, MoUCHY – The Future of the Past
- 2020 – Trnava, Slovensko, SALÓN ZVUZS
- 2020 – Mazunte, Mexiko, AP na cestách IV. (turcel+Pračková)
- 2020 – Bratislava, Slovensko, SALÓN ZVUZS
- 2019 – Prievidza, Slovensko, Výtvarná Prievidza
- 2019 – Brno, Plzeň, Praha, Humpolec, Česká republika, Po HLADiNE
- 2019 – Prievidza, Slovensko, 13. ZNAMENIE
- 2019 – Phú Quốc, Vietnam, AP na cestách III.
- 2018 – Antiqua, Vulkán Acatenango, Guatemala (turcel+Šorman+Kršková+Pračková+Crow) AP na cestách II.
- 2017 – Prolom Banja, Srbsko, skupinová výstava
- 2017 – Anda-Bohol, Filipíny, AP na cestách -skup. výstava (4= rt + R.Šorman, A.Kršková, K.Pračková)
- 2016 – Prievidza, Slovensko, XX - výstava po 20. rokoch s Rastislavom Šormanom
- 2015 – Šumperk, Česká Republika, Uniting Hands - podajme si ruce
- 2015 – Prievidza, SC Korzo, Priestor Pre Desatoro
- 2015 – Ostrava, Jistebník, Česká Republika, Zimní sporty - XXII. domácí úkol Galerie La Femme
- 2015 – Praha, Česká Republika, Galerie La Femme, Zimní sporty - XXII. domácí úkol
- 2014 – Dunajská Streda, Slovensko, Kontrasty - salón ZVUZS
- 2014 – Prievidza, Slovensko, Výtvarná Prievidza
- 2014 – Trnava, Slovensko, Kontrasty - salón ZVUZS
- 2014 – Prievidza, Slovensko, WAG collection
- 2014 – Viedeň, Rakúsko, Triangle within circle
- 2014 – Pecs, Maďarsko, WAG collection
- 2013 – Prievidza, Slovensko, BEN ART
- 2013 – Umag, Ludbreg, Chorvátsko, WAG - Svetové umelecké hry
- 2012 – Piešťany, Slovensko, Česká a slovenská maľba
- 2012 – Prievidza, Slovensko, Výtvarná Prievidza
- 2011 – prezident Slovenského výboru Svetových umeleckých hier (WAG)
- 2011 – Prievidza, Ars preuge, ilustrácie skladiel skupiny Chill on the Sun (Baroque sex)
- 2011 – Vukovar, Chorvátsko, Art Colony - WAG
- 2011 – Žilina, Slovensko, Priestor Pre Desatoro – 3D obrazy
- 2011 – Trenčín, Slovensko, Priestor Pre Desatoro – 3D obrazy
- 2010 – Prievidza, Slovensko, Priestor Pre Desatoro – 3D obrazy
- 2010 – Banská Bystrica, Slovensko, Priestor Pre Desatoro – 3D obrazy
- 2009 – Bojnice, Slovensko, Lipová alej / námestie, art4 /open-air výstava
- 2008 – Bojnice, Slovensko, Výročná -obrazy romana turcela (10. výročie založenia GFA)
- 2008 – Bratislava, Slovensko, Prezidentská záhrada, art4 /open-air výstava
- 2006 – Bratislava, Slovensko, Michalský dvor, Charitatívna výstava MO SR
- 2005 – Washington, USA, Uniting hands (Podajme si ruky)
- 2004 – Mostar, Bosna a Hercegovina
- 2004 – Modra, Slovensko, Obrazy romana turcela (olej/plátno)
- 2003 – návrh sošiek - ocenení pre víťazku finále Miss Universe SR 2003
- 2002 – Prievidza, Slovensko, autorská výstava - The aRT - obrazy romana turcela
- 2001 – Prievidza, Slovensko, autorská výstava - VYSTÁVA 30 - perokresby romana turcela
- 1999 – Bojnice, Slovensko, Výlevy ducha - výstava GFA v MKC
- 1999 – Bratislava, Slovensko, á 1999 - autorská výstava romana turcela v galérii Gremium
- 1998 – Trenčín, Slovensko, Plazenie múzy - výstava GFA v Synagóge
- 1998 – Bojnice, Nepoznané svrbí - výstava obrazov a plastík romana turcela
- 1997 – Prievidza, Slovensko, autorská výstava v priestoroch VŠDS
- od r. 1993 – pravidelná účasť na spoločných výstavách na Slovensku (Salón Prievidza, Výtvarné spektrum, Výtvarná Dubnica. . .)

roman turcel

(1974) - výtvarník, dizajnér, galerista (člen skupiny MoUCHY a ZVUZS)

Narodil sa v máji 1974 v Bojniciach, v Československu.

Výtvarnej tvorbe s využitím širokého spektra techník a ich kombinácií sa venuje programovo od svojich 18-ich rokov. Profesionálne pôsobí ako grafik a dizajnér. V súčasnosti žije a tvorí v Prahe.

Výtvarná tvorba romana turcela je determinovaná silnou potrebou burcovať k zamysleniu a klást' otázky. K jej vyjadreniu využíva originálny arzenál pre neho typického výtvarného tvaroslovia.

V jeho dielach dominuje stvárnenie ľudského tela, **osobitne RUKY**, ako jeho najkultivovanejšieho nositeľa. Zároveň je akýmsi filozofickým rozvinutím michelangelovskej témy božskej ruky podávanej Adamovi, dotyk ktorej je zachraňujúci a liečivý. Mäkkosť a lazúrnosť maliarskeho podania ľudského tela, priznávajúceho často prírodný alebo šepsový podklad, tiahlosť a istá neha figúr prítomných na plátne, zas El Grecovu tvorbu.

Osobitne v posledných rokoch sa roman turcel venuje filozoficky uceleným, nekomerčným projektom. Napr. v projekte **Podajme si ruky** názvy a obsahy diel priradil k známym svetoobčanom, ktorých oslovil, aby vlastnou rukou vpísali svoj odkaz do jeho obrazov. **Doposiaľ tak urobili spevák Sting, režisér Miloš Forman, spevák Peter Dvorský a tibetský duchovný a svetský vodca Dalajlama.**

Na pražskej Náplavke, vytvoril 4,3m vysokú sochu "DOTek_o" z použitých plechoviek, ktoré v Prahe nazbieral.

Pokiaľ ide o prezentáciu jeho diel, rád využíva verejné priestory s voľným pohybom ľudí. Vychádza to z jeho úprimnej snahy umenie šíriť, konfrontovať ho nielen s úzkym okruhom zasvätených. Túto snahu dokazuje aj výstavami, ktoré realizoval v parkoch, uliciach či obchodných domoch.

roman turcel was born in Bojnice (Czechoslovakia) in 1974.

roman turcel has been creating art works using extensive scale of techniques and their combinations since the age of 18.

roman turcel works professionally as a graphic artist and designer. roman turcel currently lives and works in Prague.

The art work of roman turcel is determined by a strong urge to try to make people think and ask questions. For his expressions, roman turcel uses a very unique arsenal of artistic methods. There is a dominant topic in his work - a conflict of human instincts with civilization and morale. Therefore, paintings and cycles of roman turcel are also dominated by portraying various body parts, **especially the hand**, being the most refined bearer. At the same time, it serves as some kind of philosophical unfolding of the Michelangelo's topic of God's hand near-touching Adam - the rescuing as well as healing touch. Softness and glaziness of artistic presentation of human body, often acknowledging natural or coating base, protractiveness and certain tenderness of figures on canvas, resembles the work of El Greco.

In recent years, roman turcel has been especially devoted to philosophically compact, non-commercial projects. For example, within the **Uniting Hands** project, names and contents of his work were assigned to well-known personalities of the world. Then roman turcel requested them to provide a hand-written message directly onto the paintings. **Until now, the request has been answered by singer Sting, director Miloš Forman, singer Peter Dvorský as well as Dalai Lama, the Tibetan and world leader.**

He created a 4.3 m high sculpture "DOTek_o" on Náplavka from used cans, which he collected in Prague.

As for the presentation of his works, roman turcel likes to use public spaces with the free movement of people. It is based on his sincere effort to spread the art, to confront it not only with a narrow circle of initiates.

roman turcel also proves this effort with exhibitions, which he realized in parks, streets and shopping centers.

PRO
TEMPORE
roman turcel

OBRAZY / OBJEKTY / INŠTALÁCIE

0

→ 01.11.2011

romanturcel

מד לרגיל
שמח חסידות

Ak meno dostane človek skutočne do daru, našiel Roman Turcel tú správnu indíciu keď spojil svoje iniciály RT s umením, teda "aRT".

Roman sa snáď musel narodiť so štecom v ruke. Pred nástupom do základnej školy spomína na Mikuláša a jeho dar – krabičku s dvanástimi farebnými voskovkami. Učarovaný ich štruktúrou, farebnosťou a viskozitou s ľahkosťou objavuje spôsob ako s nimi pracovať.

Ako desaťročného ho pod vianočným stromčekom ohromí dar od mamy, kniha s päťsto stranami, obsahujúca nádherné celostránkové reprodukcie zo zbierok Národnej galérie v Prahe. Spomedzi rôznych štýlov jeho pozornosť upútava baroko. Nekonečným opakovaním reprodukovania obrazov, s cieľom zachytiť pastóznou podstatu a barokové svetlo, trénuje zručnosti samouka.

Podnietený školskou vychovateľkou vo svojich dvanástich rokoch vlastnoručne natáha prvé plátno a kreuje prvú olejomaľbu, „Portrét ženy“ (k videniu v Múzeu Vtedy-spáľňa...).

Už ako trinásťročný realizuje prvé predaje. Jeho prvé komerčné obdobie - reprodukcie štyroch ročných období, kde pracuje na základe dopytu sprostredkovaného cez zanietenú tetu Martu. V lokálnom bazáre, u Braňa v Necpaloch, predáva reprodukcie Brandlovho Simeona s Ježiškom, fascinovaný robí jeho jednu kópiu za druhou. Napriek neutíchajúcemu záujmu a dobrému zisku pociťuje prázdnotu, povrchnosť a nenaplnenie.

V pätnástich rokoch prichádzajú náročné zmeny rodinných vzťahov a zúfalé tápanie v hľadaní vlastnej identity. Vo svojom vnútornom svete cíti obrovské rozpory. Slobodu vyjadrenia nachádza len v zázname na plátno a tak vznikajú jeho prvé autentické výpovede. Prostredníctvom Amálie Lomnickej sa zapája do Klubu výtvarníkov a získava svoje prvé skúsenosti, kontakty a ocenenia.

V tanečnej skupine Eso sa prepája s fotografom Rastislavom Šormanom. Rok 1996 prináša ich prvú autorskú výstavu v Prievidzi, v Galérii Alfa na Vysokej škole dopryvy a spojov. Okrem maľby prezentuje Roman aj jednu zo svojich sôch „Kridlo“, kde priestorovú kresbu úspešne pretavuje do hmoty.

V Romanovom surrealistickom – čiernom období záchranu sveta objavuje tvar a prieniky medzi hmotou a spirituálnym svetom. Na výtvarných salónoch predstavuje solitéry „Umenie“, „Osemnásť“

„Byrokracia“ a „No a čo?“ (k videniu v Múzeu Vtedy...). Sureálne paradoxy okolitých väzieb prenáša do elaborovanej štruktúry čierneho podkladu, podčiarkuje ich pochmúrnou tonalitou baroka a cez techniku impresionizmu prosí o záchranu sveta pohlteneho v nezvládnutých vzťahoch, riadeného peniazmi, mocou a sexualitou.

Experimentovanie s materiálmi, existenciálne pnutie a neuvážená kritika z pohľadu mladého človeka, že všetko v živote je len o sexe vyústi v roku 1997 do vytvorenia objektu „Jazyk“. Použité materiály, ich vzťahy v kompozícii (škatuľa, vyplazený jazyk, ochlpenie z intímnych partií kamarátky Petry, vosk, ohraničenie priestoru sklom...) vyvolávajú emócie divákov a prichádza aj Cena NOC na výstave Výtvarná Dubnica a prvá odborná kritika.

Nasleduje etapa perokresieb väčších formátov, kde fascinovaný gestom, transformuje ruku – dlaň. Takmer všetky jeho

II 7 W 15

46 II III V 3

15

diab
sila
antismus
...

originálne metamorfózy úspešne predáva na svojej prvej samostatnej výstave v Bratislave, v roku 1999.

Experimentami na surovom plátne otvára svoje Ezoterické obdobie, kde necháva vyznieť prirodzený podklad. Plátne parciálne impregnuje v budúcej línii kompozície obrazu, s využitím hustej farby, sprejov a liehových moridiel vytvára jedinečnú štruktúru a fixami otvorene priznáva kresbu. (k videniu v KC Bojnice...).

Intenzita v tvorbe opadáva. Pätnásť rokov sa venuje Galery fon Art-reklamnej agentúre.

Vytvára sošky ako ocenenia pre súťaž Modelka roku prestížneho časopisu International Express. V roku 2003 jeho sošky dostávajú aj víťazky Miss Univers Slovensko, a o pár rokov neskôr víťazi Mr.Gay CZ&SK.

Do jeho obrazov píšu posolstvá svetové osobnosti (Sting, Forman, Dvorský, Dalajláma)

V roku 2012 zakladá Art point, galériu a nezávislé kultúrne centrum, s cieľom priblížiť umenie verejnosti. Po takmer deviatich rokoch projekt zaniká.

V unikátnom spracovaní priestoru mestskej krajiny, v cykle 13. znamenie, Roman uzatvára svoju životnú etapu s rodným mestom. RUKY, tak príznačné pre jeho tvorbu, formujú ústredné architektonické a umelecké počiny, dávnej i blízkej minulosti Prievidze. Sedem obrazov a sedem lokálnych dominánt, v gestách plných ľudskosti sú jedinečnou výpoveďou neohraničenej lásky k tomuto miestu.

P o m i n u t e l n o s ť okamihu, pre Romana stále živá téma, je zastúpená v podobe objektu „Ľadová socha“, realizovaného po pätnástich rokoch od nápadu v roku 2016. Pripomína príbeh Exupéryho Malého Princa.

„Plátno“, veľkoplošná inštalácia po prvýkrát prezentovaná v kubistickej kupole Art pointu v roku 2019 zosobňuje odtlačok prchavej chvíle hmoty. V podvedomej referencii na Turínske plátno číha z chrámového piedestálu pominuteľný okamih zmrazený v čase.

Opätovne sa intenzívne vracia k tvorbe. Dalo by sa to nazvať Pražským obdobím. Objavuje farbu v štruktúrálnej maľbe v pod-

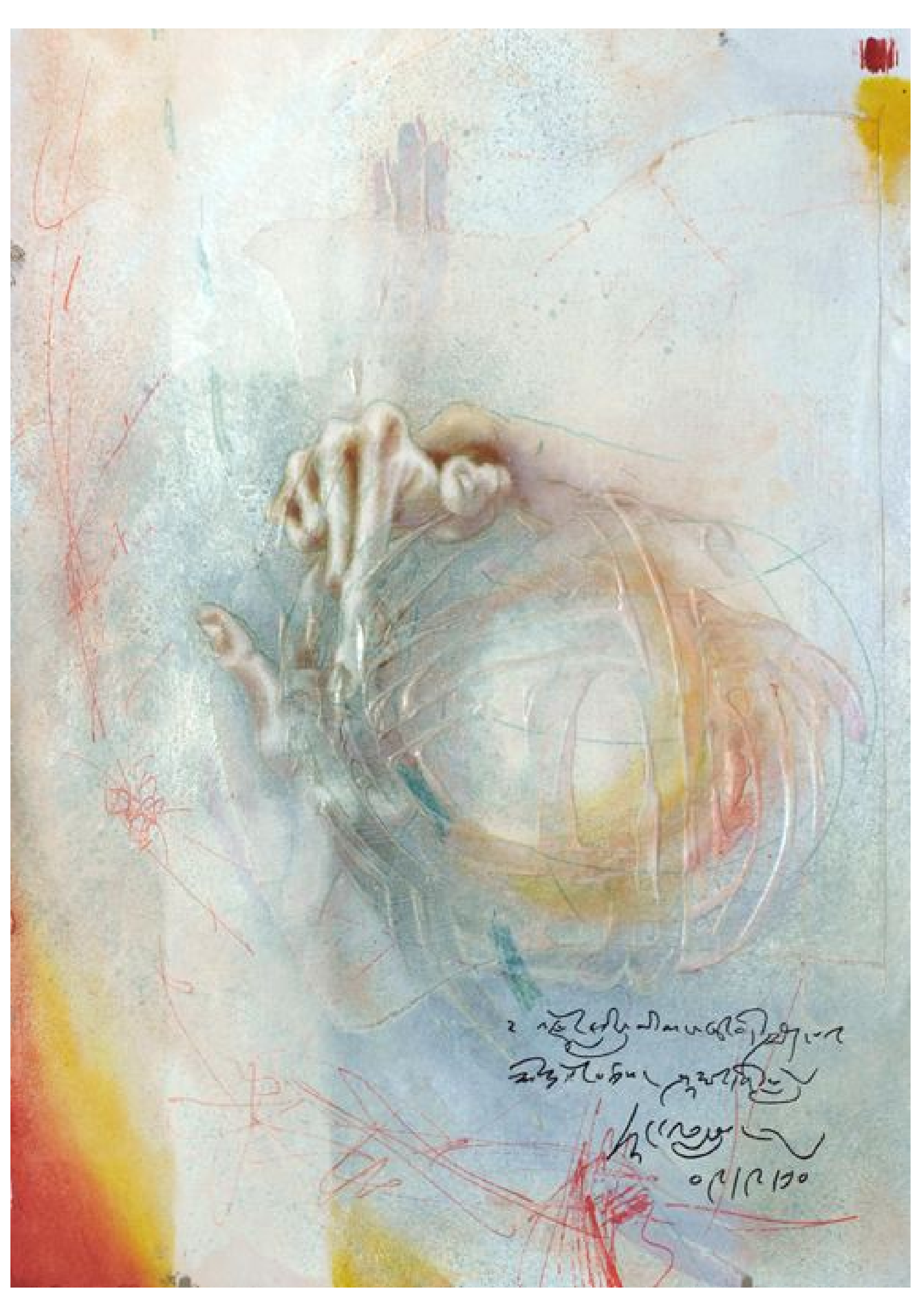

kladoch svojich diel. Stáva sa konkrétnejší, upúšťa od hľadania novej formy, vymieňa ju za hľadanie nového uhla pohľadu. Pohľadu na ľudské telo. Všetko sa prepája - štruktúra, priznaná kresba fixou, monochrómna biela prechádza do farebnosti...

Gesto prináša posolstvo, zrkadlí postoj, zanecháva odkaz. Roman nikdy nepodsúva odpovede, naopak burcuje k otázkam.

Na prelome rokov 1996/1997 techniku svojej kresby povyšuje na maľbu a o takmer tri desaťročia hrá u autora opäť svoj prím práve priznaná kresba, ako ten najautentickejší výtvarný prejav. Tú, v expresnej skratke, Roman dotvára akrylovými nánosmi, z ktorých cítiť čaro akvarelu

2. 2012/12/10
2012/12/10
2012/12/10

noriaceho sa do hĺbok plasticity. Kresba, ten neochvejný základ - určuje, ohraničuje a definuje posolstvo autora.

Roman nebojácne formuje svoje "Arteglyfy", každé číslo nachádza identitu vo vlastnom jedinečnom logu, jeho význam je jasne formovaný vizuálnym postojom. V paradoxe, ktorý prináša odraz ale aj výsmech súčasnej doby, každé číslo vyzlieka do naha, do svojej podstaty. Súbor počíta s päťdesiatimi dvomi finálnymi číselnými výpovedami ako základom výkladových kariet. (k videniu v Galérii Jabloň...)

Tému loga Roman po prvýkrát otvoril už v súbore 7 hriechov z roku 2016 (k videniu Galéria Jabloň...). Tu umelec logo zámerne modifikuje a to v priamej kritike posadnutia alebo závislosti na obchodných značkách. Avšak teraz pri "Arteglyfoch" už logo vedome "pre-logo-váva" a ohýba ho vo vlastnej neochvejnej interpretácii.

Číslo je pre autora podstatné, on sám stojí za jeho posvätným významom. Na druhej strane ho vníma aj vo svojej ľahkosti, ako platformu možností samotného osudu, kde všetky existujúce predispozície zápasia s vôľou a silou samotného individua.

DOTek_o (rok 2021). Na Pražskej Náplavke vytvoril štyri a pol metra vysokú sochu z použitých plechoviek, ktoré po večeroch nazbieral od, aj po, zabávajúcich sa turistoch aj miestnych. Šesť týždňov, deň čo deň vytvára objekt priamo v priestore veľkomesta pred zrakmi okoloidúcich.

Identita I. (rok 2022). Veľkoformátový autoportrét Romana Turcela je výsledkom dlhoročného vnímania bojového poľa celosvetovej – spoločenskej straty identity. Autor kriticky nazerá na tému, asociácie a jej protipóly.

Na trh ide s vlastnou kožou, s dielom, v ktorom sa jeho tvár zhmoťňuje v multiplikácii samotného umelcovho podpisu. "Kto som? Som?" Pre nás nastavuje zrkadlo, tvár sa stáva šifrou, kódom nesúcim sa vesmírom. Virtuálne reality, ktoré pre mnohých odštartoval Facebook a ďalšie platformy, nemilosrdne prevrstvili našu realitu a "oslobodili" nás od písania rukou, namiesto toho sa populácie stenšujú a predlžujú palce aby lepšie ovládali svoje mobilné klávesnice. Návštevníkovi interaktívne ponúka zúčastniť sa tohoto projektu.

Identita II. (rok 2024) vzniká vyskladáním sedemnást-

ročnej zbierky fotografií mužských torz bez hlavy zo zoznamkových profilov...

V Jabloni, exkluzívne k výstave PROTEMPORE, vytvára rozmernú inštaláciu z PVC fólie v priestore schodiskovej šachty. Objekt cez štyri poschodia odkazuje na plynutie času.

Katka
Beňadik Pračková

kurátorka výstavy,

Mazunte,
Mexiko, 8. apríl 2024

socha z použitých
plechoviek
výška: 4,5m

Praha, Náplavka
2021

Na otázku kurátorky výstavy „Kto je pre vás roman turcel?“

jeho priatelia odpovedali. Odpovede sú zoradené v chronologickom poradí ako, v čase, prišli a bez úprav...

Peter Šoltó - výtvarník
Kamarát

Denisa Blatná - fotografka

roman je pro mě: přítel. Když slunce vstává, on jde spát, inspiraci vstřebávat. Pak jeho kůň běží rychle po všech zákoutích, kde krása nachází se. Napije se z horských bystřín, pak prochází se po plážích. Když sejde zpět k nám, ohlíží se... pak svým dotykem nás probouzí a ptá se: Jak starý je svět?

Zuzana Turcelová - švagriná

roman je pre mňa... Najlepší švagar, kamarát a človek s veľkým srdcom, ktorého mám veľmi rada ,už 30 rokov ♥️👉,paa

Zuzana Talár - bývalá kolegyňa

Je to Priateľ a vynikajúci výtvarník. Keď sme spolu pracovali vždy som mu rada pomáhala pri zhmotňovaní jeho nápadov. Ukázal mi, že umenie nemá hranice. roman je pre mňa...človek, ktorý mi pomohol dotknúť sa umenia. Som rada, že sa naše cesty preplietli.

Ján Vingárik - historik Hornonitrianskeho múzea

roman je pre mňa stelesnením prievidzského anjela, ktorému vo svete narástli nové krídla. Na nich prilietajú späť domov, aby odohral skepsu svetlom nádeje.

Norbert Burkuš - tanečník, zakladateľ a duša Tanečnej skupiny Fantastic

Od roku 1996 do dnes, začiatok práce bežne 22:00 hod, zapnuté PC, 1 liter kávy, túžba niečo vytvoriť, grafika a nekonečné rozhovory, pauza na cigarety, nekonečné rozhovory, hotová tvorba, čas 03:00 hod, ďalšia tvorba - vždy, keď bolo a bude treba. Priateľstvo na celý život.

Ďakujem ti za tvorbu pre Fantastic. Aj vďaka tebe sa splnil môj sen.

Jozef Banáš - spisovateľ

Romana som spoznal v čase, keď viedol centrum umenia – Art point. Z niekdajšieho kina Baník spravil dôstojné a atraktívne multikultúrne miesto, ktoré postupne prekročilo rámec Prievdize. Roman je mimoriadne úspešnou syntézou talentovaného umelca s talentovaným manažérom umenia. Istá dávka extravagantnosti, ktorá sa prejavuje v jeho tvorbe, je súčasťou jeho optimistického životného postoja. Jeho obrazy nás nútia premýšľať a preto mám ich tvorcu v úcte a fandím mu.

Diana Laslopová - spisovateľka

Roman je pre mňa minulosť: spomienky na večery strávené v Art pointe, rozhovory, aj vážne, aj so smiechom a nadhľadom. Je pre mňa prítomnosť: pretože na neho často myslím a ostali sme v kontakte. A snáď aj budúcnosť, ak nestratím trpezlivosť s mojim prokrastinovaním a posúvaním termínov. Znamená pre mňa tvorivosť, priateľstvo, prirodzenú múdrosť, akú vám žiadna škola do hlavy a srdca nenaleje a samozrejme ľudskosť.

Johannes Môtovský - priateľ

Romana vnímam ako umelca srdcom aj dušou. Je to osobnosť ktorá svoje umenie pretavuje do skvostných originálnych diel. Má svoje čaro osobnosti a svoj umelecký názor a dôvtip. Romana poznám dlho vždy sa pozerá dopredu a vždy je za tým snaha cieľavedomosť dosiahnuť zlepšiť sa v živote. Som rád, že som mohol prispieť svojim názorom a opísať ťa Roman.

Marta Miháliková - teta

Romanko je môj milujúci synovec, máme spolu veľmi blízky vzťah. Je to empatický, zručný a talentovaný maliar, jeho obrazy sú umelecké diela!!! Som na neho veľmi hrdá, nehovoriac o tom, ako by potešil svojho ocina, môjho bračeka Jána Turcela. Som presvedčená o tom, že 15.05.2024 sa na nás bude pozeráť z nebička a tak oslaví s nami Romankove úspechy, tvorbu a životné jubileum.

Erik Kližan - historik SNM - Múzea Bojnice

Romana Turcela vnímam ako človeka umenia. Roman a umenie tvoria nerozlučný pár. Akákoľvek veta, či tvrdenie, v ktorých súčasne použijeme meno Roman a slovo umenie, budú vždy pravdivé i pozitívne zároveň. A ak by som sa do takej vety vtесnal aj ja, znela by asi takto: Roman, ďakujem Ti, že si mi pootvoril dvere môjho vnímania súčasného umenia.

Filip Kotian - výtvarník

Roman Turcel si ma získal svojím nesmrteľným duchom a stále sa rozvíjajúcou kreativitou. Je pre mňa inšpiráciou a veľmi si vážim jeho umenie, ktoré som na začiatku sledoval len pozďaleky, no teraz je pre mňa ctou byť jeho kamarátom. Aj keď ho poznám len krátko, mám pocit, že sme spolu prežili roky. Ďakujem ti Roman.

Ľudmila Pračková - priateľka

Milý Roman! Vždy som sa zaujímala o Tvoju tvorbu, najviac ma zaujali obrazy, kde sa objavujú ruky. Tak som si to vysvetlila, že aké sú pre Teba dôležité. Hlavne vlastné ruky s ktorými dokážeš zobrazíť svoje myšlienky v obrazoch. Nech naďalej dokážeš tvoriť podľa seba a tak nám prinášať krásu v Tvojej tvorbe.

Jana Crow Turcelová - sestra

roman je pre mňa... roman je pre mňa v prvom rade jeden z najbližších ľudí v mojom živote a nie je to len tým, že sme rodina. Odjakživa ma motivuje svojou kreativitou, múdrosťou a láskou k tvoreniu. Jeho myseľ je plná neutíchajúcich nápadov a farieb, energie a viery, ktorú vkladá do každého svojho projektu... a je aj dosť tvrdohlavý! :D Všetko najlepšie braček môj milovaný! <3

Vanda Rozenbergová - spisovateľka

Kým asi môže byť pre mňa Roman Turcel? Takéto zadanie si koleduje o príliš veľa vzletností a chválospevov. Pamätník kľúčových udalostí, spojenec a kolieskový korčuliar. Roman je môj brat a od roku 1997 bol pri všetkých dôležitých udalostiach v mojom živote. Prežili sme spolu časy, keď sme nemali nič. Mali sme také obrovské nič, že sme boli sami sebe vzorom cností. Zbierali sme slimáky a pili kávu. Neľútostne sme filozfovali a veľmi sme sa na seba tešili. Mali sme spoločných priateľov aj spoločných nepriateľov. Roman sa stal len tak, popri maľovaní mojím vzťahovým koordinátorom - išlo a ide mu to výborne. Ďakujem Roman. Svojím spôsobom je ďalším z otcov mojich detí a to každý vie. Čiže - kým asi môže byť pre mňa chlapec, ktorý nás vždy prijal, a delil sa s nami o svoje zázemie, o svoj domov, o svoj sveter a o svoj syr? Pripíjam si kávu doliatou studenou vodou z vodovodu. Inú nechcem(e). Je pamätníkom kľúčových udalostí, keď sme improvizovali a bývali kadejako v rôznych formáciách. Útlná vôňa jeho tváre po použití krému nivea soft v bielom obale, či doklad o zaplatení pokuty, ktorú sme dostali za užívanie alkoholických nápojov na nevhodnom mieste v centre Prahy, domáce úlohy aj domáce práce, Harry Potter a rezne veľké ako stôl. Neustálymi rozhovormi o maľovaní sme znásobovali pravdepodobnosť toho, že uspejeme. On je ja, a naopak, okej?

Je pre mňa taký, ako ho vidím na jeho plátnach: mierny, svedomitý, pokorný vo výraze, a takisto vzpurný a výbojný služobník prírody, oboje je pravda. Nepovie ti len tak, pre pekné modré oči čo chceš počuť a v každej chvíli oslavuje život. Aj teraz.

Jano Cíger z Mädokýša - antikvár

Roman Turcel? Zoznámili sme sa pred niekoľkými rokmi, ale kde, to už neviem. Možno LETAVY, alebo to bolo v Art Pointe? Viem ale jedno trčalo mu z hrudi veľké srdce a na tvári mal úprimný úsmev. Bolo to ľudské stretnutie, tvorbu som nepoznal, ale referencie od priateľov boli veľmi priaznivé. Výstava Ešte nenamaľované obrazy slávnych mi ukázala Romanove oči. A nielen to, ale aj geniálny nápad. Obrazy maliara sú cez jeho oči vstupom do vnútra. Interpretácie prijímateľa ale už nemusia byť úplne totožné. V každom prípade, ale obraz je to, čo spája umelca so živým okolím. „Bojnice“ sú úžasnou umeleckou hrou, teda i Romanovou umeleckou výpoveďou, ktorá má ľudí zabaviť, zohriať, potešiť. Umelec, taký či onaký asi potrebuje publikum, spiatočnú väzbu, hoci možno nie každý. Ja som mu za bojnickú výstavu vďačný, lebo som bol napár minút van Goghom, Munchom, Arcimboldom, Warholom, Dalím, ale aj Romanom Turcelom. S dušou rozosmiatou som odchádzal ako Jano Cíger z Mädokýša.

Amália Lomnická - emeritná riaditeľka Prievídzskej kultúry

Kedže mám „svoj vek“, dovoľm si uviesť niekoľko spomienok. Romana poznám od jeho mladosti cez výtvarné diela, ktorými prispieval do regionálnych výstav ešte pred nežnou revolúciou. Spomínam si aj na to, že krátko po nej som bola oslovená k uvedeniu výstavy jeho výtvarných diel spolu s fotografiami Rastá Šormana v novozaloženej Galérii Alfa, ktorá začiatkom 90. rokov pôsobila v budove bývalej Vysoké školy dopravy a spojov v centre mesta. Nahliadnutie do môjho vtedajšieho kurátorského príhovoru ma presvedča o tom, že Roman napriek množstvu realizovaných výtvarných projektov zostal v najhlbšej podstate, rukopise i námetoch svojej komornej tvorby konzistentný – ľudská tvár, telo, ruka v ich expresívnom vyjadrení zostávajú dominantnou témou jeho výtvarnej výpovede, niekedy až výkriku, ktorým bojuje proti prejavom pokryteckej spoločnosti, ktorá často necitlivo zo svojho jadra vypudzuje akúkoľvek inakosť, individualitu, či autentickú snahu po sebarealizácii. Viem, o čom hovorím - Romanovi ďakujem za to, že mne samej takúto sebarealizáciu umožnil viacročnou spoluprácou s Art galériou mesta v bývalom kine Baník, ktorú viedol od roku 2012 do roku 2020 a v ktorej okrem umeleckých daností uplatnil i svoje organizačné schopnosti či don quichotský talent bojovať aj proti veterným mlynom...

Vlado Bálint st. - hudobník, spevák a majiteľ E-školy

Roman, polstoročie sa vznáša vesmírom, krútiac guľu Zeme i vyučil sa tak hľadať, formovať a s invenciou a úsmevom emitovať elegantné expozície.

Juraj a Ladislav Matyinkóvci - Maduar

Pre nás je Roman Turcel v prvom rade dlhoročný priateľ. Človek s láskavým srdcom, citlivou dušou a obrovským úsmevom. A hoci sa nerozumieme výtvarnému umeniu, Romanova tvorba nás dokázala osloviť a zanechať v nás dojem. Má úžasný talent a je skvelé, že prostredníctvom svojich diel sa oň môže podeliť aj s nami ostatnými. Veľmi sa tešíme, že je stále umelecky aktívny a želáme mu ešte veľa tvorivých rokov plných nielen úspechov, ale aj jeho osobného naplnenia z vlastnej tvorby. Je vidieť, že to všetko robí s láskou, tak nech mu to čo najdlhšie vydrží.

Natalia Glowacka - výtvarníčka

Roman Turcel je pre mňa inšpiráciou, priateľom a človekom, ktorý úprimne odovzdal svoj život umeleckej ceste, ktorá nie vždy je jednoduchá. Jeho tvorba je výnimočná svojím stylom a prenosom. Roman ako prvý dal mi šancu a preukázal dôveru, aby som mohla na Slovensku ukázať moju umeleckú tvorbu, za čo som mu veľmi vďačná. Roman sa určite zapíše do histórie umenia 21. storočia na Slovensku. Je to jedinečný človek a umelec.

Marek Turcel - brat

roman turcel je pre mňa jeden z najbližších ľudí v mojom živote. Poznám ho od 0 rokov a prežili sme toho spolu veľmi veľa. Ťažké detstvo, vzlety, pády, sklamanie ..úspechy. Život sa s nami nemaznal, ale nikdy sme sa nevzdali. Vždy sme si boli na blízku a pomáhali si. Spolu sme sa túlili prírodou, stavali zrub, zabojovali o správne veci, keď bolo treba.

Brácho, vždy som obdivoval a budem tvoj talent a zanievanie pre umenie. Máš ten dar, že vždy niečím originálnym prekvapíš. A vždy si tam ty... s celým svojim srdcom na dlani. Tvoje nádherné obrazy, sochy, grafiky... jednoducho staviaš si svoje "sureálne vzdušné zámky"

Uchovaj si to! Mám ťa strašne rád.

Decato
desidero uxorem
Desatoro
žadostiv manželky
Vábydeš
bláncho

roman turcel

• TEN •

ped

90

KOLESO STASTIA vrostuf

Kořice 3. státní škola

praktika - zhrnutie
JANIE

10 + ART x 2021

1515 / 051215
1515 051915

TVRBA X NEFIE

10

roman turcel

excitatio

2 men 2

transformation

protrusion

ombraie

plum

VEINTE

GALÉRIA JABLOŇ

15. 5. - 13. 7. 2024

15. 5. - 7. 7. 2024

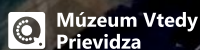
KULTÚRNE CENTRUM

OKNÁ DO SVETA UMENIA

15. 5. - 25. 8. 2024

PRO
TEMPORE
roman turcel

OBRAZY / OBJEKTY / INŠTALÁCIE

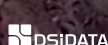
čodnes.sk

región
Horná Nitra
Bojnica

dycera.sk

MINISTERSTVO
CESTOVNÉHO RUCHU
A ŠPORTU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Realizované s finančnou
podporou Ministerstva
cestovného ruchu
a športu
Slovenskej republiky

NADÁCIA BANE PRE ZDRAVIE,
VZDELANIE, KULTÚRU A ŠPORT REGIÓNU

TRENČIANSKY
SAMOSPRÁVNÝ KRAJ